

ZALOGAJI

MLADI LUK

o, moj bože! –
jedem ga uza sve,
stavljam ga na hleb,
sečem ga u salatu.
sve skupa zalijem
čajem od koprive ili votkom,
kako kad.
sočne stabljike krckaju
kao vratovi devica,
izvor večne mladosti,
svetli ukus proleća
sa malo pikantne odbojnosti
garantuje:
još smo živi!

SLADOLED OD ČOKOLADE

dakle, jesti ga
eto tako, kašikom iz kutije
pored otvorenih vrata zamrzivača:
vrhunac drskosti.
po kuhinji
kružimo kao dva jastreba,
naizmenično,
kako jedno drugo
ne bismo uhvatili na delu.
naime, deo užitka je i ovo:
jesti u potaji.
tako strastveno,

da gotovo progutaš kašičicu.
tajna,
koju zaverenički prećutkujemo
čak i jedno drugome.

PIHTIJE

nikada
ih nisam razumela.
mama ih jede
sa posebnim uživanjem,
tokom čega ispušta
sitne zvuke zadovoljstva:
mmm
mmm
u kristalni želatin
od svinjskih nogica
uronjeni komadi
kuvanog povrća.
odvratim pogled,
smirim želudac.
pihtije nas mudro uče:
svakom svoje.

AJVAR

kuvaju ga baka i deka
u velikom loncu od livenog gvožđa
na zidanom šporetu
u letnjoj kuhinji,
mešanje traje
čitav dan,
paprike su borbene,
popuštaju
tek uz mnogo muke.
iznad crvene pare
niko ne govori,
muve su se zaustavile u letu,

kao i vreme.
da nije ovako
pakleno vruće,
ovo bi mogao biti
raj.

SIRUP OD ZOVE

miris leta,
koji možeš da piješ.
najviše prija
s ledom,
na osunčanoj verandi
preko koje lagano pirka.
prošlo je podne
i imam osam godina,
po podne idem na bazen,
za nedelju dana na more,
leto je,
život me čeka.
prošle su godine,
sad sama skupljam mirisne cvetove
i stavljam da se ušecere.
zatim praznim čašu
za čašom,
čak i zimi
žedna
minule prošlosti.

BOMBONE OD KAFE

na sahranama,
gde se uvek jede,
i neki
valjda dolaze
samo zbog toga.
ti nisi takva, zato
oprezno sisaš bombone od kafe

jednu za drugom
kada te niko ne gleda.
s vremenom primetiš
neku ženu u crnom,
tetku ili zaovu,
koja isto to čini –
i jedva primetno
klimnete glavom jedna drugoj
takav je dan:
gorko sladak,
kao život i smrt,
kao bombone od kafe.

VINO

a vino,
znate i sami.
ni u kom slučaju jeftino.
ali bez obaveze godišta.
pre svega takvo
koje natočiš mnogo više puta
nego što bi trebalo.
u grla se penju
čaše,
a iz grla sećanja.
najbolje u društvu
gde svako može da govori
o čemu god želi da govori,
i potom,
kad već postane kasno
i kad smo se malo
prelili preko ivica,
može da ćuti o svemu
o čemu želi
da ćuti.

PAŠTETA

gospođa je
namaže na
stari hleb.
najpre pola
zatim četvrtak
zatim osminu.
cene rastu
i gospođa maže
svaki dan manje
i svaki dan sve
tanje.
tânje se parčići hleba
tanji se sloj paštete
i gospođa se tanji
dok jednom
uz lagan
kao da se pravda
uzdah
konačno
ne nestane.

*(Sa slovenačkog preveo **Darko Ilin**)*